

l'entrevista

No sé si cal dir que va ser un gran (i inesperat) honor, i és que crec que poques distincions poden ser més preuades que les que t'atorga la teva pròpia ciutat. Recordo que al discurs de recepció la paraula que vaig utilitzar per expressar el meu estat d'ànim va ser "feliç", feliç perquè els representants democràtics dels ciutadans de la meua ciutat, en la qual vaig néixer, visc i estimo, van considerar que la meua activitat acadèmica i professional mereixia aquest guardó. Però també per fer-me recordar el que devia a molta gent, en particular la meua família, els inoblidables anys passats al centre que a Granollers coneixiem com l'"Institut" (que era just al costat d'on es celebrava l'acte, la Biblioteca Tarafa), amb alguns excel·lents professors que sempre he valorat, i els meus anys de jugador de bàsquet al Club Bàsquet Granollers, entre d'altres.

Tenim la sort de comptar amb vostè des del 2013 al nostre Consell Assessor Extern. Com valora formar part d'aquest espai?

No sé si es pot dir que tenen la sort que en formi part o no! En tot cas ha estat per a mi un plaer i vull donar les gràcies a la direcció de la Fundació per la confiança. He de dir que considero l'Hospital el "meu" hospital, com ho consideren els granollerins i els vallesans. Aquí hi van néixer els meus fills, hi ha treballat la meua dona, infermera, durant molts anys, i ha cuidat de la salut de molts familiars meus.

El Consell Assessor Extern és un àmbit de discussió (molt agradable) constituït per persones de diferents orígens i formació que tenen un tret en comú: desitjar el millor per a l'Hospital, el seu personal i la població que ha de cuidar, i ajudar-lo amb les seves opinions i en la mesura de les seves possibilitats.

Si ho aconsegueix o no, ho ha de dir l'equip directiu, que n'és el receptor. En tot cas, sempre penso que qui millor sap com està l'Hospital i les seves projeccions de futur són els mateixos directius, el personal facultatiu i totes les persones que hi col·laboren.

Com s'imagina o quin Hospital li agradaria que tingués la ciutat de Granollers en els pròxims anys?

Per raons pragmàtiques i d'edat soc una mica renuent a fer previsions a llarg termini. Naturalment, desitjaria que l'Hospital General de Granollers tingués sempre la flexibilitat i capacitat apropiades per fer front a les realitats futures, que els seus usuaris hi trobessin la millor atenció, que la feina del personal que hi treballa fos gratificant i que els granollerins i vallesans continuessin considerant-lo com a propi i li donessin tot el suport possible.

Considero que per anar construint l'Hospital del futur són molt importants els plans estratègics (com ara l'actual 2018-2022) i, com és natural, perquè tinguin èxit necessiten la implicació de tots els departaments que en formen part.

LA CONTRA: preguntes curtes, respostes breus

Plat preferit? Múrgoles farcides de foie.

Platja o muntanya? Muntanya (i mar).

Primavera, estiu, tardor o hivern? Tardor (però depèn de l'estat d'ànim).

Una afició? La lectura (i d'altres!).

Un esport? Bàsquet (com a espectador) i caminar.

Un llibre? *L'ordre del dia*, d'Éric Vuillard. L'acabo de llegir.

Una cançó? *Summertime (Porgy and Bess)*, de Gershwin + Lluís Llach (tot).

Què detesta? La mesquina: la manca de generositat moral.

Per acabar, un somni...? Calderón de la Barca, però salut, benestar i llibertat per a tothom.

HEM COMENÇAT A TREBALLAR EN EL PROJECTE D'EXPERIÈNCIA PACIENT

DE TOTS
Fem junts l'hospital que vols